

Indgåelsen af en aftale om ansvarsforsikring for motorkøretøjer er obligatorisk, når det pågældende køretøj er indregistreret i en medlemsstat, for så vidt som dette køretøj ikke lovligt er blevet taget ud af brug

Denne forpligtelse kan ikke udelukkes, alene fordi et indregistreret køretøj som følge af sin tekniske stand på et givent tidspunkt ikke er egnet til brug

Den 7. februar 2018 blev Powiat Ostrowski (distriktet Ostrów, Polen), der er en lokal polsk myndighed, ved en retsafgørelse efter en afgørelse om beslaglæggelse ejer af et køretøj indregistreret i Polen. Efter forkyndelsen af denne afgørelse den 20. april 2018 tegnede distriktet forsikring på køretøjet på forvaltningens næste åbningsdag, dvs. mandag den 23. april 2018.

Henset til køretøjets dårlige tekniske stand besluttede Powiat Ostrowski at sende det til skrot. Køretøjet blev i henhold til et certifikat udstedt af ophugningsanlægget afmeldt den 22. juni 2018.

Den 10. juli 2018 blev Powiat Ostrowski pålagt en bøde på 4 200 polske zloty (PLN) (ca. 933 EUR) af Ubezpieczeniowy Fundusz Gwarancyjny (garantifonden for forsikringsgivere, Polen) for at have tilsidesat sin pligt til at indgå en aftale om ansvarsforsikring for dette køretøj for perioden fra den 7. februar til den 22. april 2018.

Powiat Ostrowski anlagde sag ved Sąd Rejonowy w Ostrowie Wielkopolskim (retten i første instans i Ostrów Wielkopolski) med påstand om, at det blev fastslået, at distriktet ikke havde pligt til at forsikre køretøjet i den omtvistede periode. Denne ret spurgte Domstolen, om der forelå en forpligtelse til at indgå en aftale om ansvarsforsikring¹ for et køretøj, som er indregistreret i en medlemsstat, befinder sig på privat grund, ikke er egnet til brug som følge af sin tekniske stand og efter ejerens valg er bestemt til skrot.

Ved dom af dags dato fastslog Domstolen, at indgåelsen af en aftale om ansvarsforsikring for motorkøretøjer er obligatorisk, når det pågældende køretøj er indregistreret i en medlemsstat, for så vidt som dette køretøj ikke lovligt er blevet taget ud af brug i overensstemmelse med gældende national ret.

Domstolens bemærkninger

I første række bemærkede Domstolen, at indgåelsen af en aftale om ansvarsforsikring for motorkøretøjer principielt er obligatorisk for et køretøj, som er indregistreret i en medlemsstat, befinder sig på privat grund og efter ejerens valg er bestemt til skrot, selv om dette køretøj som følge af sin tekniske stand på et givent tidspunkt ikke er egnet til brug.

I denne forbindelse bemærkede Domstolen, at begrebet »køretøj«² er et objektive begreb og er uafhængigt af den brug, der gøres eller kan gøres af det pågældende køretøj, eller af hensigten hos køretøjets ejer eller en anden person om faktisk at anvende køretøjet.

¹ Artikel 3, stk. 1, i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2009/103/EF af 16.9.2009 om ansvarsforsikring for motorkøretøjer og kontrollen med forsikringspligtens overholdelse (EUT 2009, L 263, s. 11).

² Artikel 1, stk. 1, i direktiv 2009/103.

Et køretøjs tekniske stand kan variere med tiden, og dets eventuelle reparation afhænger af subjektive forhold, såsom ejerens eller ihændehaverens ønske om at foretage eller få foretaget de nødvendige reparationer og rådighed over det i denne henseende nødvendige budget. Såfremt den omstændighed alene, at et køretøj på et givent tidspunkt er uegnet til at køre, var tilstrækkelig til at fratage det dets egenskab af køretøj og således fritage det fra forsikringspligten, ville den objektive karakter af begrebet »køretøj« følgelig blive bragt i fare. Endvidere er forsikringspligten³ hverken forbundet med brugen af køretøjet som transportmiddel på et bestemt tidspunkt eller med spørgsmålet om, hvorvidt det pågældende køretøj har forårsaget skade. Den omstændighed alene, at et indregistreret køretøj på et givent tidspunkt som følge af sin tekniske stand er uegnet til brug og dermed ude af stand til at forårsage skade, gør det ikke muligt at udelukke køretøjet fra forsikringspligten, heller ikke selv om det forholder sig således fra tidspunktet for overdragelsen af ejendomsretten. På samme måde kan den omstændighed, at ejeren eller en anden person har til hensigt at lade køretøjet destruere, ikke i sig selv gøre det muligt at finde, at det nævnte køretøj mister sin egenskab af »køretøj« og således falder uden for denne forsikringspligt. Kvalificeringen af »køretøj« og rækkevidden af forsikringspligten kan nemlig ikke gøres afhængig af sådanne subjektive forhold, idet forudsigeligheden, stabiliteten og kontinuiteten af denne forpligtelse, hvis overholdelse imidlertid er nødvendig for at sikre retssikkerheden, ellers skades.

I anden række fastslog Domstolen, at forpligtelsen til principielt at tegne forsikring for et køretøj, som er indregistreret i en medlemsstat, befinder sig på privat grund og efter ejerens valg er bestemt til skrot, selv om dette køretøj som følge af sin tekniske stand på et givent tidspunkt ikke er egnet til brug, for det første gælder for at sikre beskyttelsen af ofrene for færdselsulykker, eftersom interventionen fra organet for erstatning for tingsskade og personskade, der forvoldes af et ikke-forsikret køretøj⁴, kun foreskrives, når det er obligatorisk at tegne en forsikring. Denne fortolkning sikrer nemlig, at ofrene under alle omstændigheder får erstatning enten af forsikringsgiveren i henhold til en aftale indgået med henblik herpå eller af erstatningsorganet i tilfælde af, at forpligtelsen til at forsikre et køretøj, der har været involveret i en ulykke, ikke er opfyldt, eller i tilfælde af, at køretøjet ikke er identificeret. For det andet tjener denne fortolkning til bedst muligt at sikre overholdelsen af formålet om at sikre den frie bevægelighed såvel for køretøjer, der er hjemmehørende på Unionens område, som for personer, der befinder sig i disse. Det er nemlig alene, når en styrket beskyttelse af potentielle ofre for motorkøretøjsulykker sikres, at medlemsstaterne kan anmodes om⁵ ikke at føre systematisk kontrol med ansvarsforsikring for motorkøretøjer, der kommer ind på deres område fra en anden medlemsstat, hvilket er grundlæggende for at sikre denne frie bevægelighed.

I tredje række præciserede Domstolen, at for at et køretøj kan udelukkes fra forsikringspligten, skal det officielt være blevet taget ud af brug i overensstemmelse med gældende national ret. Selv om indregistreringen af et køretøj principielt attesterer, at det er egnet til brug og således til at blive anvendt som transportmiddel, kan et indregistreret køretøj objektivt set være endeligt uegnet til brug som følge af sin dårlige tekniske stand. Konstateringen om denne endelige uegnethed til brug og dermed om fortabelsen af egenskaben af »køretøj« skal imidlertid foretages objektivt. Selv om afmeldingen af køretøjets indregistrering kan udgøre en sådan objektiv konstatation, fastsætter EU-retten⁶ ikke regler for den måde, hvorpå et køretøj lovligt kan tages ud af brug. I henhold til gældende national ret kan det dermed på anden måde end ved afmelding af det pågældende køretøjs indregistrering fastslås, at køretøjet er taget ud af brug.

BEMÆRKNING: Gennem en præjudiciel forelæggelse kan retterne i medlemsstaterne i forbindelse med retssager, der verserer for dem, forelægge Domstolen spørgsmål vedrørende fortolkningen af EU-retten eller gyldigheden af en EU-retsakt. Domstolen træffer ikke afgørelse i den nationale retsvist. Det tilkommer den nationale ret at afgøre sagen i overensstemmelse med Domstolens afgørelse, der på tilsvarende måde er bindende for andre nationale retter i sager vedrørende en tilsvarende problemstilling.

Dette er et ikke-officielt dokument til mediernes brug og forpligter ikke Domstolen.

³ Artikel 3, stk. 1, i direktiv 2009/103.

⁴ Artikel 10, stk. 1, i direktiv 2009/103.

⁵ Artikel 4 i direktiv 2009/103.

⁶ Direktiv 2009/103.

[Dommen](#) offentliggøres på webstedet CURIA på afsigelsesdagen.

Kontakt i Kontoret for Presse og Information: Gitte Stadler ☎ (+352) 4303 3127